

medholdeligt —, at naar en Mand har eiet en Skov i 10 Aar, kan han hugge bort uden nogen Tilladelse. Den Tilladelse giver Loven ham, naturligtvis imod at han planter og opelster ny Skov, men det er mange Steder slet, længe før de 10 Aar vare omme; saavidt jeg kjender Forholdene, har det ikke været almindeligt controleret, at ikke Eiere, som kun havde havt deres Eiendom i ganske kort Tid, gjorde det Samme. Disse Betragtninger indeholde alle rede for mig et Motiv til at søge den bestaaende Lov, som ikke har været overholdt, hævet; den er ikke, saavidt mig bekjendt, bleven stærkt controleret, i det Mindste ikke i de første 50 Aar, efterat den var udkommen, men i de senere Aar har der vistnok været en noget strengere Control. — Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) har talt om Skovens Indvirkning paa Jordbundens productive Evne og hentedet et Exempel fra enkelte Strækninger her paa Sjælland, men jeg troer ikke, at hans Betragtning i saa Henseende holder Stik. Hvor der er faldet Regn paa Sjælland, ad hvilken Kant en eller anden Bølge er trukken hen, veed jeg ikke, men jeg skal henvisse til andre Strækninger, der ere saagodtsom aldeles skovløse, og som afgive et slaaende Beviis imod det ærede Medlems Mening. Dersom han vil kaste Tanken paa det nordlige Fyen, vil han der finde den saakaldte Slette, som ligger langs med Rattegat, uden noget Væ derimod, men der er dog en god Jordbund, og jeg troer ikke, at jeg siger for meget, naar jeg paastaar, at den, uagtet den er skovløs og ligger langs med Havet, producerer betydeligt Mere end ligesaa gode Jorder længere inde i Landet, hvor der er Skov, men vel at mærke, altså megen Skov. I det Hele taget skal jeg gjerne tiltræde den Betragtning, at Danmark ikke har for megen Skov; men det er ikke det, hvorom der er Tale; der har vel været talt derom, men Sagen burde have været fremsat paa en anden Maade. Det kan ikke nytte Vesteregnet og Midtregnet af Sjælland, at Derne have for megen Skov, naar de selv ingen have; men flere af de ærede Medlemmer have talt, som om det var til stor Gavn for Vesteregnet af Sjælland, at der stod Skove paa Derne, hvor de i mangfoldige Til-

fælde staae til Skade. Det er en Fordeel ved denne Lov, at den tilligter en successiv Fjhtning, en Forandring i Skovens Beliggenhed, men jeg skal ikke gaae ind paa at sige, hvorvidt den i saa Henseende vil frugte. Da jeg har nævnt dette enkelte Punkt, skal jeg dog udtale, at man efter min Mening vistnok i § 6 kunde have sat den Tagt, hvorefter Jordbunden er fritagen for Afgift, noget højere, men man maatte da med det Samme kun have sat: Afgift „til Staten“ og ladet „til Kommunen“ gaae ud, thi jeg kan ikke ansee det for heldigt, at den enkelte Commune skal taabe Noget ved, hvad der egentlig er et Statsformaal, hvad der skal tjene til det almindelige Bedste. Dette er dog kun Enkeltheder, som egentlig ikke høre hjemme her, men som i det eventuelle Udvalg og ved anden Behandling ville kunne komme under nærmere Overveelse. — Med Hensyn til det Spørgsmaal, om Skovarealet vil blive større eller mindre, nærer jeg ikke stor Frygt; der er flere Hensyn, som berettiger til det Naab, at en Formindstelse ikke vil finde Sted. Der er saavel blandt de store som blandt de mindre Eiendomsbesiddere ikke Faa, der have en saadan Patriotisme og Fædrelandskjærlighed, at de ville bidrage Noget til at holde paa Skovene, selv naar de ere berettigede til at tage dem bort, men dernæst er der tillige en Mængde Eiendomsbesiddere, der have en sær Fortjærlighed for Skove, og som ikke behøve at see saa nøie paa, om Jordbunden er benyttet paa den fordeelagtigste Maade. Denne personlige Kjærlighed til Skovene vil gjøre, at Nogle holde paa deres Skove, medens man kan tænke sig, at Andre ville holde paa dem, naar en saadan Lov som den, der behødes ved dette Lovforslag, emanerer, idet de ville sige: Nu ville vi slet ikke rydde vor Skov, men tværtimod frede om den, thi nu ville Andre rydde deres; derved vil Træet blive dyrere, og vi ville have større Fordeel ved at holde paa vore. Disse og flere Betragtninger ville efter mit Begreb have til Følge, at denne Frygt for en hastig og pludselig Formindstelse af Skovene, som her er kommen frem, er ugrundet. Hovedsagen for mig er imidlertid den, som ogsaa meget stærkt og smukt er fremhævet af et Par ærede Talere, og som jeg kortelig skal berøre, nemlig, at Me-